Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PODPREDSEDU SÚDNEHO DVORA

zo 14. januára 2016*

„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Odvolanie — Odklad výkonu rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie — Žiadosť o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami uvedenými v rozhodnutí Európskej komisie konštatujúcom protiprávny kartel na európskom trhu so sklom určeným pre motorové vozidlá — Rozhodnutie Komisie o zamietnutí a rozsudok Všeobecného súdu, ktorým sa zamieta žaloba o neplatnosť proti tomuto rozhodnutiu — Naliehavosť — Vážna a nenapraviteľná ujma — Neexistencia“

Vo veci C-517/15 P-R,

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu podľa článkov 278 ZFEÚ a 279 ZFEÚ, podaný 25. septembra 2015,

AGC Glass Europe SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

AGC Automotive Europe SA, so sídlom vo Fleuruse (Belgicko),

AGC Francúzsko SAS, so sídlom v Boussois (Francúzsko),

AGC Flat Glass Italia Srl, so sídlom v Cuneu (Taliansko),

AGC Glass UK Ltd, so sídlom v Northamptone (Spojené kráľovstvo),

AGC Glass Germany GmbH, so sídlom vo Wegbergu (Nemecko),

v zastúpení: L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent a F. Hoseinian, avocats,

odvolateľky v odvolacom konaní,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: G. Meessen a P. Van Nuffel a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

PODPREDSEDA SÚDNEHO DVORA,

po vypočutí generálneho advokáta M. Szpunara,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

1 Vo svojom odvolaní podanom do kancelárie Súdneho dvora 25. septembra 2015, AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH sa domáhajú na Súdnom dvore zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 15. júla 2015, AGC Glass Europe a i./Komisia (T-465/12, EU:T:2015:505, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol ich žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie C (2012) 5719 final zo 6. augusta 2012, ktorým bola zamietnutá žiadosť o dôverné zaobchádzanie podaná odvolateľkami podľa článku 8 rozhodnutia predsedu Komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (vec COMP/39.125 – Autosklo) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

2 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdneho dvora v ten istý deň odvolateľky podali tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa článkov 278 ZFEÚ a 279 ZFEÚ smerujúci k dosiahnutiu odkladu výkonu napadnutého rozsudku, ako aj sporného rozhodnutia.

3 Európska komisia podala svoje písomné pripomienky 23. októbra 2015. Odvolateľky a Komisia predniesli svoje ústne pripomienky 10. decembra 2015.

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý rozsudok

4 Dňa 12. novembra 2008 Komisia prijala rozhodnutie K (2008) 6815 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP proti viacerým výrobcom autoskla vrátane odvolateliek (vec COMP/39.125 – Autosklo) (ďalej len „rozhodnutie Autosklo“).

5 Listom z 25. marca 2009 Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre hospodársku súťaž informovalo odvolateľky o svojom zámere uverejniť na svojej internetovej stránke v súlade s článkom 30 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), nedôvernú verziu rozhodnutia Autosklo v jeho záväzných jazykových zneniach, teda v predmetnom prípade v angličtine, vo francúzštine a v holandčine. GR pre hospodársku súťaž okrem toho vyzvalo odvolateľky, aby označili prípadné dôverné informácie alebo informácie, ktoré predstavujú obchodné tajomstvo, a aby svoje úvahy v tomto smere odôvodnili.

6 V nadväznosti na korešpondenciu s odvolateľkami schválilo GR pre hospodársku súťaž v decembri 2011 nedôverné znenie rozhodnutia Autosklo, ktoré malo byť uverejnené na internetovej stránke Komisie. Z predmetnej korešpondencie vyplýva, že GR pre hospodársku súťaž nevyhovelo žiadostiam odvolateliek o utajenie informácií uvedených v 246 odôvodneniach a 122 poznámkach pod čiarou rozhodnutia Autosklo.

7 Podľa článku 9 rozhodnutia Komisie 2001/462/ES, ESUO z 23. mája 2001 o pôsobnosti vyšetrovateľov v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. ES L 162, s. 21; Mim. vyd. 08/002, s. 151) podali odvolateľky u vyšetrovateľa námietky namierené jednak proti uverejneniu niektorých informácií obsahujúcich mená ich zákazníkov a opis dotknutých výrobkov, ako aj všetkých ďalších informácií umožňujúcich odhalenie totožnosti zákazníka, a jednak proti časti vety obsiahnutej v odôvodnení 726 rozhodnutia Autosklo.

8 Vyšetrovateľ rozhodol o žiadosti odvolateliek sporným rozhodnutím.

9 V rámci úvodných poznámok vyšetrovateľ v prvom rade uviedol, že oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17) nie je vo vzťahu k odvolateľkám základom vzniku legitímnej dôvery, ktorá by bránila Komisii zverejniť informácie nepatriace do rámca profesijného tajomstva. Okrem toho záujem odvolateliek na tom, aby podrobnosti

o ich správaní, na ktoré sa uvedené tajomstvo nevzťahovalo, neboli zverejnené, si nezaslúži žiadnu osobitnú ochranu. Vyšetrovateľ okrem toho nie je oprávnený vyjadriť sa k vhodnosti zverejnenia informácií, ktoré nie sú dôverné, ani k nepriaznivému vplyvu vyplývajúcemu zo všeobecnej politiky Komisie v tejto súvislosti.

10 V druhom rade vyšetrovateľ odmietol tvrdenie, podľa ktorého je Komisia viazaná svojou skoršou praxou týkajúcou sa rozsahu zverejnenia. Vyšetrovateľ okrem toho pripomenul, že plánované zverejnenie nezahŕňalo zdroj vyhlásení, ani iné dokumenty predložené v rámci uvedeného oznámenia, pričom zdôraznil, že nemá právomoc vyjadriť sa k rozsahu plánovaného zverejnenia vzhľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania.

11 Sporné rozhodnutie sa v podstate zakladá na preskúmaní dvoch tvrdení predložených odvolateľkami. Prvé tvrdenie preskúmané v odôvodneniach 22 až 35 tohto rozhodnutia sa týka dôvernosti dotknutých informácií ako takých, a druhé tvrdenie preskúmané v odôvodneniach 36 až 45 uvedeného rozhodnutia sa týka ochrany totožnosti fyzických osôb.

12 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, vyšetrovateľ sa v prvom rade domnieval, že informácie týkajúce sa mien zákazníkov a opisu dotknutých výrobkov boli svojou povahou a vzhľadom na osobitosti trhu s autosklom známe nielen odvolateľkám, po druhé sa tieto informácie týkali minulosti a po tretie sa týkali samotnej podstaty porušenia, takže ich zverejnenie sa požaduje aj v záujme poškodených osôb. Okrem toho v rozsahu, v akom odvolateľky predložili osobitné tvrdenia na preukázanie dôvernosti týchto informácií napriek všeobecným charakteristikám opísaným vyššie, vyšetrovateľ po tom, ako vykonal analýzu zohľadňujúcu tri kumulatívne podmienky, dospel k záveru, že na dotknuté informácie sa nevzťahuje profesijné tajomstvo.

13 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, vyšetrovateľ sa oprel o článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) a žiadosti odvolateliek čiastočne vyhovel.

14 Keďže článkom 3 sporného rozhodnutia bola žiadosť v zvyšnej časti zamietnutá, odvolateľky podali žalobu smerujúcu k zrušeniu tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom zamietlo ich žiadosť.

15 V rámci prvostupňového konania odvolateľky prijali od Komisie záruku, že sa zdrží výkonu sporného rozhodnutia až do vydania napadnutého rozsudku, takže nepovažovali za nutné v tomto zmysle navrhovať predbežné opatrenia.

16 Keďže napadnutý rozsudok zamietol žalobu odvolateliek, tieto podali odvolanie uvedené v bode 1 tohto uznesenia, na podporu ktorého uplatňovali tri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, že sa domnieval, že právomoc vyšetrovateľa stanovená v článku 8 rozhodnutia predsedu Európskej Komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, s. 29), sa obmedzuje len na otázku, či informácie, ktoré Komisia plánuje zverejniť, predstavujú obchodné tajomstvo, alebo majú v každom prípade dôvernú povahu. Druhý odvolací dôvod je tiež založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, vyvodil záver, že sporné rozhodnutie neporušilo zásadu ochrany legitímnych očakávaní a rovnosti zaobchádzania. Nakoniec v treťom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa odchýlil od judikatúry bez poskytnutia dostatočného odôvodnenia.

17 Po zamietnutí žaloby Všeobecným súdom Komisia vyjadrila úmysel pristúpiť k výkonu sporného rozhodnutia, pričom tentoraz nečakala na vyhlásenie rozhodnutia Súdneho dvora o odvolaní podanom odvolateľkami proti napadnutému rozsudku. Za týchto podmienok podali odvolateľky tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Návrhy účastníkov konania

18 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

— nariadil odklad výkonu výroku napadnutého rozsudku a článku 3 sporného rozhodnutia až do rozhodnutia o odvolaní,

— nariadil akékoľvek opatrenie, ktoré bude považovať za týchto okolností za spravodlivé a vhodné, a

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

19 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia a zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.

O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

20 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 60 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu v zásade nemá odkladný účinok. Podľa článku 278 ZFEÚ však Súdny dvor môže, ak si to vyžadujú okolnosti, nariadiť odklad výkonu napadnutého rozsudku.

21 Článok 160 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať „predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení“. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia môže nariadiť odklad výkonu rozhodnutia a ostatných predbežných opatrení, ak sa preukáže, že ich nariadenie je *prima facie* dôvodné z právneho a faktického hľadiska (*fumus boni iuris*), a že sú naliehavé z dôvodu potreby, aby sa predišlo vážnej a nenapraviteľnej ujme na záujme účastníka konania, ktorý ich navrhol, a aby boli nariadené a nadobudli účinnosť pred rozhodnutím vo veci samej. Tieto podmienky sú kumulatívne, pričom návrhy na nariadenie predbežného opatrenia sa musia zamietnuť, ak nie je splnená hoci len jedna z nich. Sudca rozhodujúci o nariadení predbežných opatrení prípadne vykoná tiež zváženie predmetných záujmov (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, bod 14 a citovaná judikatúry).

22 Pokiaľ ide o naliehavosť požadovaných predbežných opatrení, odvolateľky na základe úvahy, podľa ktorej sú dotknuté informácie hodné ochrany samy osebe, tvrdia, že tieto informácie predstavujú špecifické obchodné informácie týkajúce sa takých údajov, ako sú mená zákazníkov, opisy dotknutých výrobkov a iných skutočností, ktoré umožňujú odhalenie totožnosti niektorých zákazníkov odvolateliek, takže neskoršie zrušenie sporného rozhodnutia by účinky ich zverejnenia nenapravilo. Takéto zverejnenie totiž umožní tretím osobám prístup k týmto informáciám a ich využitie, najmä ak si z nich vyvodia ďalšie obchodné údaje, ktorých anonymnosť by už potom nebola zaistená, ako sú výpočty cien, zmeny cien a ďalšie finančné informácie. Takéto zverejnenie by v dôsledku toho navrhovateľkám spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu, ktorá je dostatočne predvídateľná a pravdepodobná.

23 Ujma, ktorú by odvolateľky utrpeli, by bola nenapraviteľná predovšetkým preto, lebo oznámenie informácií určitej verejnosti je okamžité a neodvratné, takže zrušenie sporného rozhodnutia nie je spôsobilé napraviť ním spôsobenú škodu. To platí aj v prípade dotknutých informácií a zákazu ich zverejnenia, o ktorom by sa rozhodlo až po ich zverejnení. Ďalej, finančnú ujmu odvolateliek nie je možné vyčísliť. Z judikatúry Súdneho dvora, konkrétne z uznesenia podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], totiž po prvé vyplýva, že sa táto ujma môže líšiť tak podľa svojej povahy, ako aj rozsahu, podľa toho, či osoby, ktoré získajú dotknuté informácie, sú zákazníci, konkurenti alebo dodávatelia odvolateliek, či finanční analytici alebo osoby patriace k širšej verejnosti. V tejto súvislosti odvolateľky spresňujú, že je nemožné zistiť počet

a povahu všetkých osôb, ktoré môžu získať dotknuté informácie, a tak posúdiť konkrétny negatívny účinok ich zverejnenia. Po druhé z dôvodu rozhodnutia Autosklo sú už odvolateľky konfrontované s určitými návrhmi na náhradu škody, buď priamo v postavení žalovaných, alebo v rámci ich spoločnej zodpovednosti s ostatnými príjemcami tohto rozhodnutia. V tomto kontexte by zverejnenie dotknutých informácií oslabilo postavenie odvolateliek v súdnych konaniach, ako aj v rokovaniach s cieľom uzavrieť zmier. Nakoniec odvolateľky tvrdia, že negatívne finančné dôsledky spojené so zverejnením dotknutých informácií nie je možné v celom rozsahu vyčísliť, s prihliadnutím na to, že vzhľadom na všetky sumy, ktoré budú musieť odvolateľky zaplatiť ako náhradu škody, nie je možné vyčísliť časť pripísateľnú výlučne a priamo zverejneniu dotknutých informácií.

24 Komisia vopred spochybňuje, že by tieto informácie boli hodné ochrany. Takáto povaha by sa im mohla priznať jedine po skončení konania vo veci samej, za predpokladu, že by bol druhý odvolací dôvod posúdený ako dôvodný.

25 Pokiaľ ide o špecifické tvrdenia uvádzané odvolateľkami, Komisia po prvé tvrdí, že uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] nie je možné v tomto prípade použiť, keďže na rozdiel od veci, v ktorej bolo vydané toto uznesenie, v tomto konaní je nepochybné, že dotknuté informácie nepredstavujú obchodné tajomstvo alebo iné typy dôverných informácií. V tejto súvislosti Komisia dodáva, že tvrdenie, podľa ktorého zverejnenie dotknutých informácií umožní tretím osobám prístup k týmto informáciám, najmä vyvodením ďalších obchodných údajov, ktorých anonymnosť by už potom nebola zaistená, ako sú výpočty cien, zmeny cien a ďalšie finančné informácie, je nedôvodné vzhľadom na to, že takéto údaje nevyžadujú anonymnosť, keďže odvolateľky o dôverné zaobchádzanie nikdy nežiadali. Okrem toho, aj keď odvolateľky uznávajú, že ujma bude finančnej povahy, netvrdia, a ani *a fortiori* nedokazujú, že táto ujma by mohla ohroziť ich samotnú existenciu alebo značne znížiť ich podiel na trhu, hoci predloženie takéhoto dôkazu vyžaduje judikatúra Súdneho dvora, ak sa má ujma, ktorá má čisto finančnú povahu, považovať za nenapraviteľnú. Inými slovami, z nenapraviteľnej povahy zverejnenia nevyplýva, že škoda údajne spôsobená týmto zverejnením je sama osebe vážna a nenapraviteľná.

26 Po druhé, pokiaľ ide o použitie dotknutých informácií v žalobách o náhradu škody podaných proti odvolateľkám, Komisia uvádza, že aj keby tieto informácie mohli byť naozaj účinne použité v takýchto žalobách, neznamená to, že ich zverejnenie by mohlo spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu, ktorej možno predísť odkladom výkonu sporného rozhodnutia. V tejto súvislosti Komisia tvrdí, že finančná ujma spojená s náhradou škody, ktorú by museli odvolateľky zaplatiť, nebude spôsobená priamo zverejnením uvedených informácií, ale účasťou odvolateliek na kartelovej dohode konštatovanej v rozhodnutí Autosklo. Takže zverejnenie dotknutých informácií len umožní osobám, ktoré utrpeli škodu z dôvodu tejto dohody, aby dosiahli jej náhradu na základe práva, ktoré im výslovne priznávajú Zmluvy. Komisia dodáva, že pokiaľ ide o výšku náhrady, ktorá môže byť priamo spojená so zverejnením predmetných informácií, odvolateľky právne dostatočným spôsobom nepreukázali, že povinnosť zaplatiť túto sumu by im mohla spôsobiť finančnú ujmu spôsobilú ohroziť ich existenciu alebo značne znížiť ich podiely na trhu, ani to, že by bolo nemožné stanoviť výšku tejto sumy, aj keď je počet osôb, ktoré utrpeli škodu z dôvodu existencie kartelu konštatovaného v rozhodnutí Autosklo obmedzený.

27 Na účely posúdenia, či sú navrhované predbežné opatrenia naliehavé, je potrebné pripomenúť, že účelom konania o nariadení predbežného opatrenia je zaručiť plnú účinnosť budúceho konečného rozhodnutia a predísť tak medzere v právnej ochrane zaručenej Súdnym dvorom. Na dosiahnutie tohto cieľa sa naliehavosť musí posudzovať s ohľadom na potrebu nariadenia predbežného opatrenia, ktorého cieľom je zabrániť vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na strane účastníka, ktorý o jeho nariadenie žiada (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisia, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, bod 18 a citovaná judikatúra). Je povinnosťou tohto účastníka konania predložiť dôkaz o tom, že nemôže čakať do skončenia konania vo veci samej bez toho, aby utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu (uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Rusal Armenal, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, bod 37 a citovaná judikatúra).

28 V tomto prípade odvolateľky identifikovali v podstate dva druhy ujmy, ktorá im bude spôsobená, ak nebude nariadený odklad výkonu napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia.

29 Po prvé na základe uznesenia podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] tvrdia, že zverejnenie dotknutých informácií im môže spôsobiť ujmu z dôvodu samotnej povahy týchto informácií.

30 V tejto súvislosti je vhodné uviesť, že ako vyplýva konkrétne z bodov 18 a 38 tohto uznesenia, v žalobe o neplatnosť Pilkington Group Ltd napadla posúdenie Komisie, podľa ktorého informácie, ktorých zverejnenie sa plánovalo podľa článku 30 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, nepredstavovali obchodné tajomstvo najmä v zmysle článku 339 ZFEÚ, ako aj článku 28 ods. 1 a článku 30 ods. 2 uvedeného nariadenia. V dôsledku toho úvahy, na základe ktorých sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia dospel k záveru, že podmienka naliehavosti je v prejednávanej splnená, vychádzali z predpokladu výslovne vyjadreného v bode 47 uvedeného uznesenia, podľa ktorého boli informácie dotknuté v tejto veci chránené obchodným tajomstvom.

31 Pritom je potrebné skonštatovať, že, ako uvádza Komisia, okolnosti veci, v ktorej bolo vydané toto uznesenie, sa odlišujú od okolností v prejednávanej veci.

32 V prejednávanej veci totiž Všeobecný súd v bodoch 22 až 54 napadnutého rozsudku preskúmal a zamietol šiesty dôvod uvádzaný odvolateľkami na podporu ich žaloby o neplatnosť, v rámci ktorej spochybňovali posúdenie vyšetrovateľa, podľa ktorého dotknuté informácie nepredstavovali obchodné tajomstvo v zmysle článku 30 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a článku 8 ods. 2 rozhodnutia 2011/695.

33 Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že odvolanie podané odvolateľkami nie je namierené proti tejto časti napadnutého rozsudku, takže je potrebné sa domnievať, že bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté, že dotknuté informácie nepredstavovali obchodné tajomstvo. Z toho vyplýva, že analýza naliehavosti v tejto veci musí vychádzať z opačného predpokladu ako analýza potvrdená sudcom rozhodujúcim o predbežnom opatrení v uznesení podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], podľa ktorého dotknuté informácie nie sú chránené obchodným tajomstvom.

34 Okrem toho skutočnosť, že zverejnenie dotknutých informácií môže porušiť zásadu legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania, ako tvrdia odvolateľky vo svojom druhom odvolacom dôvode, nestačí sama osebe na vyvodenie záveru, že dotknuté informácie sú chránené obchodným tajomstvom a že z dôvodu tejto skutočnosti by ich zverejnenie spôsobilo odvolateľkám vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Aj keby sa takáto okolnosť preukázala, mala by nanajvýš za následok založenie povinnosti Komisie nezverejniť uvedené informácie, ako to ostatne priznáva táto inštitúcia.

35 Aj keď je pravda, ako to tvrdia odvolateľky, že zverejnenie takých informácií ako sú dotknuté informácie, má nezvratnú povahu, keďže neplatnosť sporného rozhodnutia by nemohla zvrátiť účinok ich zverejnenia, pretože oboznámenie sa s týmito informáciami osobami, ktoré si ich prečítali, je okamžité a nezvratné. Napokon Komisia tiež nespresnila, prečo dôvody, ktoré ju viedli k odkladu zverejnenia dotknutých informácií do vyhlásenia napadnutého rozsudku ku koncu konania, ktoré trvalo približne 25 mesiacov, už neboli relevantné pre rozhodnutie o odklade zverejnenia dotknutých informácií do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora rozhodujúceho vo veci samej o odvolaní odvolateliek.

36 Na účely splnenia podmienok pre nariadenie predbežných opatrení a najmä podmienky naliehavosti je nutné, aby nezvratnosť zverejnenia uvedených informácií mohla odvolateľkám spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu.

37 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že na účely preukázania existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy nie je nevyhnutné vyžadovať, aby sa s absolútnou istotou preukázalo, že k ujme dôjde, a teda stačí dostatočná pravdepodobnosť, že táto ujma vznikne, nič to nemení na tom, že účastník konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, je povinný preukázať skutočnosti, ktoré sú základom predpokladu takejto vážnej a nenapraviteľnej ujmy [uznesenia predsedu Súdneho dvora HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, bod 67, a podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 37].

38 V prejednávanej veci sa odvolateľky obmedzili na tvrdenie, že dotknuté informácie predstavujú špecifické obchodné informácie týkajúce sa takých údajov, ako sú mená zákazníkov, opisy dotknutých výrobkov a iných skutočností, ktoré umožňujú odhalenie totožnosti niektorých z ich zákazníkov odvolateliek, zverejnenie týchto informácií im mohlo samo osebe spôsobiť ujmu z dôvodu, že umožní tretím osobám prístup k týmto informáciám a ich využitie, najmä ak si z nich vyvodia ďalšie obchodné údaje, ktorých anonymnosť by už potom nebola zaistená, ako sú výpočty cien, zmeny cien a ďalšie finančné informácie.

39 V súvislosti s týmto posledným bodom je však potrebné uviesť, že odvolateľky nepredložili žiadny dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že by zverejnenie dotknutých informácií umožnilo tretím osobám oboznámenie sa s nimi vyvodením ďalších obchodných údajov, takže tieto informácie by mali zostať dôverné.

40 Okrem toho už bolo rozhodnuté, že zverejnenie obchodného tajomstva môže spôsobiť ujmu spočívajúcu v skutočnosti, že ak už boli dôverné informácie zverejnené, neskoršie zrušenie sporného rozhodnutia pre porušenie článku 339 ZFEÚ a základného práva na ochranu obchodného tajomstva neodvráti dôsledky vyplývajúce zo zverejnenia týchto informácií. Zákazníci, konkurenti a dodávatelia dotknutého podniku, finanční analytici, ako aj široká verejnosť by mali prístup k predmetným informáciám a mohli ich slobodne využívať, čo by uvedenému podniku spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu [pozri v tomto zmysle uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, body 46 až 48].

41 To však neplatí, ak ide o zverejnenie informácií, o ktorých nemožno predpokladať, že sú chránené obchodným tajomstvom.

42 Ako vyplýva z bodu 33 tohto uznesenia, Všeobecný súd v bodoch 36 až 40 napadnutého rozsudku skonštatoval, a odvolateľky to v rámci svojho odvolania nespochybnili, že dotknuté informácie, a najmä informácie týkajúce sa totožnosti zákazníkov, už boli známe neobmedzenému počtu osôb, najmä s prihliadnutím na úroveň transparentnosti, ktorá je v tomto smere typická pre trh s automobilovým sklom, a že tieto informácie pochádzajú z doby päť a viac rokov od sporného zverejnenia, a tak majú v zmysle judikatúry Všeobecného súdu historickú povahu.

43 V dôsledku toho odvolateľky neboli schopné preukázať, že napriek skutočnosti, že na dotknuté informácie sa nevzťahuje alebo už nevzťahuje obchodné tajomstvo, by im ich zverejnenie mohlo spôsobiť ujmu z dôvodu samotnej povahy týchto informácií.

44 Pokiaľ ide o druhý druh ujmy tvrdený odvolateľkami, tieto tvrdia, že zverejnenie dotknutých informácií by oslabilo ich postavenie, jednak v prebiehajúcich súdnych konaniach, ktorých predmetom sú žaloby o náhradu škody, v ktorých vystupujú priamo ako žalované, alebo v rámci ich spoločnej zodpovednosti s ostatnými príjemcami rozhodnutia Autosklo, a jednak v rokovaniach s cieľom uzavretia zmieru.

45 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že ako to uvádza Komisia vo svojich písomných pripomienkach, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v prípade návrhu na odklad výkonu aktu Únie je nariadenie požadovaného predbežného opatrenia odôvodnené, pokiaľ dotknutý akt predstavuje

rozhodujúcu príčinu uvádzanej vážnej a nenapraviteľnej ujmy [uznesenia predsedu Súdneho dvora Akhras/Rada, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, bod 44, a Hassan/Rada, C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, bod 28, ako aj podpredsedu Súdneho dvora EDF/Komisia, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, bod 41].

46 Povinnosť nahradiť škodu spôsobenú podnikom z dôvodu porušenia pravidiel práva hospodárskej súťaže Únie je súčasťou občianskoprávnej zodpovednosti tohto podniku. V dôsledku toho rozhodujúca príčina škody údajne spojenej so žalobami na náhradu škody a s rokovaniami s cieľom uzavrieť zmier nespočíva vo zverejnení dotknutých informácií Komisiou, ale v porušení práva hospodárskej súťaže, ktorého sa dopustili odvolateľky a ktoré bolo skonštatované v rozhodnutí Autosklo.

47 Vo všeobecnosti v súdnych konaniach, ktorých predmetom sú žaloby na náhradu škody spôsobenej porušením práva hospodárskej súťaže, spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý tvrdí, že porušením mu bola spôsobená škoda. V tejto súvislosti z písomných pripomienok Komisie vyplýva, že dotknuté informácie môžu skutočne uľahčiť predloženie takéhoto dôkazu žalobcami v konaniach o náhradu škody proti žalovaným vzhľadom na to, že tieto informácie poskytujú žalobcom dôkazy, ktoré by inak nemohli uplatniť.

48 Aj keď vnútroštátne procesné právo neukladá povinnosť žalovanej strane v konaní na náhradu škody predložiť dôkaz o jej vlastnej zodpovednosti, takáto právna okolnosť nezakazuje Komisii zverejniť informácie len z jediného dôvodu, že by mohli predstavovať takéto dôkazy, a tým poškodiť postavenie tejto žalovanej strany.

49 To by totiž viedlo k tomu, že by Komisia musela zachovávať dôvernosť týchto informácií len z jediného dôvodu, aby chránila záujem príjemcov rozhodnutia konštatujúceho porušenie pravidiel práva hospodárskej súťaže Únie, na zamedzení prístupu žalobcov v konaniach o náhradu škody k predmetným dôkazom.

50 Aj keď Komisia uznáva význam tohto záujmu najmä v rozsahu, v akom sa týka práva na obranu v týchto typoch konaní, naďalej platí, že žiadne pravidlo práva Únie neukladá Komisii povinnosť chrániť takýto záujem tým, že by jej uložilo povinnosť zachovávať dôvernosť takých informácií, ako sú dotknuté informácie, v rozpore s povinnosťou transparentnosti, ktorú jej ukladá článok 15 ZEÚ a konkrétne v prejednávanej veci článok 30 nariadenia č. 1/2003. Článok 5 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/104/EÚ o určitých pravidlách upravujúcich žaloby podľa vnútroštátneho práva o náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia ustanovení práva hospodárskej súťaže členských štátov a Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, s. 1) výslovne stanovuje, že záujem podnikov na tom, aby predišli žalobám o náhradu škody v dôsledku porušenia práva hospodárskej súťaže, nepredstavuje záujem hodný ochrany.

51 Okrem toho, aj keby sa zverejnenie dotknutých informácií mohlo považovať za rozhodujúcu príčinu škody odvolateliek a predmetný záujem si sám osebe zaslúži ochranu, je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 27 tohto uznesenia, naliehavosť sa musí posudzovať s ohľadom na potrebu predbežne rozhodnúť, aby sa zamedzilo tomu, že účastníkovi konania, ktorý žiada o predbežnú ochranu, vznikne vážna a nenapraviteľná ujma.

52 V tejto súvislosti, je opodstatnené uviesť, že ako uznávajú samotné odvolateľky, táto ujma je finančnej povahy.

53 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora a Všeobecného súdu totiž ujmu peňažnej povahy s výnimkou mimoriadnych okolností nemožno považovať za nenapraviteľnú, keďže je všeobecným pravidlom, že peňažná kompenzácia má uviesť poškodenú osobu do predošlého stavu pred vznikom ujmy. Takáto ujma môže byť napravená najmä v rámci žaloby o náhradu škody podanej na základe článkov 268 ZFEÚ a 340 ZFEÚ [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 50 a citovaná judikatúra].

54 Ujmu finančnej povahy však možno považovať za nenapraviteľnú, pokiaľ ju nemožno nahradiť v plnom rozsahu, čo môže nastať najmä v prípade, ak túto ujmu, aj keď vznikne, nemožno vyčísliť [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 52 a citovaná judikatúra].

55 V prejednávanej veci odvolateľky tvrdia, že predmetnú ujmu nemožno vyčísliť v rámci prípadnej žaloby na náhradu škody proti Európskej únii v prípade, ak by bolo ich odvolaniu vyhovené, s prihliadnutím na to, že vzhľadom na všetky sumy, ktoré budú musieť odvolateľky zaplatiť ako náhradu škody, nie je možné vyčísliť časť pripísateľnú výlučne a priamo zverejneniu dotknutých informácií.

56 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že už sa rozhodlo, že neistotu spojenú s nápravou ujmy finančnej povahy v rámci prípadnej žaloby o náhradu škody ako takú nepochybne nemožno považovať za okolnosť, ktorá by mohla preukázať nenapraviteľnosť takejto ujmy v zmysle judikatúry Súdneho dvora. V štádiu konania o nariadení predbežného opatrenia je totiž možnosť získať neskôr nápravu ujmy peňažnej povahy v rámci prípadnej žaloby o náhradu škody, ktorú možno podať po zrušení napadnutého aktu, nevyhnutne neistá. Cieľom konania o nariadení predbežného opatrenia však nie je nahradiť takúto žalobu o náhradu škody, aby sa znížila táto neistota, keďže jeho účelom je len zaručiť plnú účinnosť budúceho konečného rozhodnutia, ktoré má byť vydané v konaní vo veci samej, na ktoré konanie o nariadení predbežného opatrenia nadväzuje, teda v prejednávanej veci v žalobe o zrušenie [uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 2011, Alcoa Trasformazioni/Komisia, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, body 55 až 57, a podpredsedu Súdneho dvora Komisia/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 53].

57 Tvrdenia odvolateliek, ktoré majú preukázať, že zverejnenie dotknutých informácií im spôsobí nenapraviteľnú ujmu, teda nemôžu uspieť.

58 Na druhej strane je nutné skonštatovať, že ani vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ani vo svojich ústnych pripomienkach odvolateľky nepredložili dôkazy umožňujúce preukázať vážnu povahu ujmy, ktorej existenciu tvrdia.

59 Vzhľadom na to, že ako vyplýva z bodu 46 tohto uznesenia, táto údajná ujma sa v skutočnosti môže vzťahovať len na škodu spôsobenú porušením práva hospodárskej súťaže Únie skonštatovanom v rozhodnutí Autosklo, bolo povinnosťou odvolateliek, aby na účely tohto konania, pokiaľ nie je možné presne vyčísliť časť spôsobenej škody alebo škody, ktorá im bude spôsobená v dôsledku zverejnenia dotknutých informácií, aby poskytli aspoň informácie obchodnej a finančnej povahy, ktoré by Súdnemu dvoru umožnili, najmä s prihliadnutím na obrat súvisiaci s predajom výrobkov, ktoré boli predmetom uvedeného porušenia, a nákladov na ich výrobu, posúdiť pravdepodobný rozsah ich povinnosti nahradiť škodu, ako aj jej relatívny význam vo vzťahu k finančnej spôsobilosti skupiny, do ktorej patria. Na dopyt sudcu rozhodujúceho o predbežnom opatrení na pojednávaní 10. decembra 2015 sa odvolateľky obmedzili na to, že potvrdili svoju argumentáciu, podľa ktorej nie sú schopné určiť túto časť škody, avšak nevysvetlili dôvody, pre ktoré nie sú schopné aspoň približne odhadnúť finančný dopad spôsobený porušením práva hospodárskej súťaže Únie, ktoré im je vytýkané, napríklad na základe už prebiehajúcich konaní o náhradu škody.

60 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolateľky nepredložili dôkaz o tom, že výkon napadnutého rozsudku a sporného rozhodnutia im môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Z toho vyplýva, že podmienka naliehavosti nie je splnená, preto sa tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamieta, pričom nie je potrebné skúmať podmienku týkajúcu sa existencie *fumus boni iuris*, ani pristúpiť k váženiu záujmov.

Z týchto dôvodov podpredseda Súdneho dvora nariadil:

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.

2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

Podpisy